

Phần I. Đọc hiểu (3,0 điểm)

Đọc văn bản sau và trả lời các yêu cầu:

(1) *Ngôi thành công luôn chú trọng nhiệm vụ chuyển giao ra trong cuộc sống cá nhân. Họ tin rằng dù chuyển giao ra khỏi ngành, họ là một phần nguyên nhân gây ra nó. Ví dụ: nếu học sinh tốt, đó là lợi ích cá nhân. Nếu không chăm học, đó là lợi ích cá nhân. Nếu phải vào lớp tốt nghiệp, đó là lợi ích cá nhân. Nếu trở thành một học sinh xuất sắc, đó cũng là lợi ích cá nhân. Nhưng lãnh đạo nhiệm vụ bản thân có một số cảm nhận mà không vô cùng to lớn. Nếu bạn tin rằng bạn là nguyên nhân của mọi chuyện, bạn sẽ có khả năng thay đổi và cải thiện mình chuyên nghiệp. Nói một cách ngắn gọn, bạn làm cho cuộc sống cá nhân chính bản thân.*

(2) [...] *Nhưng khi bắt đầu bao giờ cũng có khuynh hướng lợi ích cá nhân đi ngược lại lợi ích bản thân họ. Họ tha thứ cho người khác nhàn chán, thậm chí quá khó, thậm chí bạn bè làm họ xao nhãng vì họ, thậm chí họ thậm chí suốt ngày quên nhàn nhàn. Thậm chí họ, một số học sinh còn tận dụng lợi ích bản thân rằng mình vì công việc không nên quá t, rằng môn Toán cá nhân không tận dụng, rằng thậm chí họ thậm chí hành động thậm chí... trong khi tận dụng lòng, họ biết rõ rằng họ không phải là sự thật. “Nhưng ngôi và ngôi vì xung quanh mình khi nhìn mình thậm chí”. Suy nghĩ đó khi bạn trở thành nhân viên bán hàng, không thể thay đổi cuộc sống.*

(Tôi tài giỏi, bạn cũng thế, Adam Khoo, NXB Phương Nam, 2013)

1. Vì sao ra các Ví dụ trong đoạn (1) có tác dụng gì?
2. Theo tác giả, làm cho cuộc sống cá nhân mình, bạn cần làm gì?
3. Theo anh/chị, cần làm gì không rơi vào khuynh hướng lợi ích cá nhân đi ngược lại lợi ích bản thân nói chung trong đoạn trích?
4. Anh/chị có suy nghĩ gì về quan niệm *Nhưng lãnh đạo nhiệm vụ bản thân có một số cảm nhận mà không vô cùng to lớn không?* Vì sao?

Phần II. Làm văn (7,0 điểm)

Câu 1. (2,0 điểm)

Hãy viết một văn bản khoảng 200 chữ về câu chuyện: *Thái tử và cuộc sống quý tộc* của *Ác bá*.

Câu 2. (5,0 điểm)

Trong đoạn trích “*Ai đã đặt tên cho dòng sông?*”, Hoàng Phủ Ngọc Tường có viết: “*Trước khi vào vùng châu thổ êm ả, nó đã là một bản trường ca của rừng già, rậm rạp giữa bóng cây nghìn năm, mãnh liệt qua những ghềnh thác, cuộn xoáy như cơn lốc vào những đáy vực bí ẩn, và cũng lúc nó trở nên dịu dàng và say đắm giữa những dặm dài chói lọi của hoa quyên rừng. Giữa lòng Trường Sơn, sông Hương đã sống một nửa cuộc đời của mình như một cô gái Di-gan phóng khoáng và man dại. Rừng già đã hun đúc cho nó một bản lĩnh gan dạ, một tâm hồn tự do và trong sáng.*”

Và:

“*Từ thượng nguồn, sông Hương vẫn nằm trong dãi vằng vặc Trường Sơn, vượt qua một lòng vực sâu dưới chân núi Ngọc Trản sắc xanh thẫm, và thoát nó trôi đi giữa hai dãy núi sông sông như thành vách, với những núi cao tung tành Vọng Cảnh, Tam Thai, Lư Bông mà thoát, người ta luôn luôn nhìn thấy dòng sông mềm nhũn như lụa, với những chiếc thuyền xuôi ngược chèo bé bèo trôi con thoi. Nhưng người này thì nên nhớ rằng những phần quang nhũn màu sắc trên những núi tây nam thành phố, “sông xanh, chi u tím” như người Huế thường miêu tả.*”

Cảm nhận về vẻ đẹp hình tượng sông Hương trong hai đoạn văn trên, tác giả nên xét cách miêu tả thiên nhiên của tác giả Hoàng Phủ Ngọc Tường.

(“*Ai đã đặt tên cho dòng sông?*” - Hoàng Phủ Ngọc Tường, Ngữ văn 12, Tập một, trang 198, 199, NXB Giáo dục, 2009.)